

GHIMPELUI

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă număru cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții săi, său prin postă trămitând și prețul.

50 DE BANI

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 leă n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DE PEȘI TELEGRAFICE

Serviciul de di alu GHIMPELUI

Versailles, 29 Maiū. — Marecalul Bazaine, miroșindu cam de ce tépă suntu noii omeni de la putere, și fiindu sicură despre rezultatul pustiului său de proces, a scrisu uă epistolă falnică nouui președinte de Republică, colegul său marecalul Mac-Mașon, prin carei dă ordin să zorescă mai curându acel proces.

Paris, 30 Maiū. — Intră convorbire a duclenii de Broglie cu ducele de Magenta — marecalul Mac-Mașon — celu d'antéi a voită să stea răsurnată pe canapea ca avându a face c'unu egal. Celu din urmă énsă i-a amintit că e președintele său și că prin urmare trebuie să ţe stea înainte smirna. D'aci s'a escătă uă certă urmată de jurătură și d'uă provocăriune de duel. Rezultatul ilu ascăptă la gară toți gamenii Parisului.

Paris, 30 Maiū năpteia. — Mare iluminărie la otelul președintelui. Foile republicane susțin că acestă manifestare se făcuse în onore și pentru serviciul lui papă Thiers ca să aibă lumină cându și-o căra calabălikul, căci totu atunci se și muta. Cele bonapartiste énsă protestă și susțin că iluminatiunea se făcuse în onore nouilui chiriașiu, ca să se mute 'n otel 'n lumină, dându a 'ntelege că — ca unul ce năpteia pe 'ntunericu a venită la putere — totu năpteia pe 'ntunericu are să éșă : celu puținu cându va intra să i se aprindă masalaua.

Versailles, 31 Maiū. — Hainelor și pélarielor ce pörtă numele Changarnier li s'a redusu prețul. Mașonele s'a uă estențu cu 30 la sută, îndată după instalarea lui Mac-Mașon. Pardesiurile și jachetele numite Thiers, precum și pélariile dise a la Gambetta se scumpescu în proporțiu cu telegramele ce nouu guvernă spădează prefectilor și cu schimbările acestora.

Viena, 31 Maiū. — Bursa d'aici, în urma incidentelor din Paris, a avută fericirea d'a afă despre declarațiu-nea a âncă 60 falimenturi grase. Sună perderilor de pân'acum se calculă la 2 miliarde.

Regele Belgiei a strănată de 3 ori cându a intrat pentru prima óră 'n espozițiu.

CĂLUŞIARULU

Lăutarii cânte bine,
Lumea strângă-se mereu,
Căci eu voi juca pe vine
Jocul favorit uă meu,
Si prin ea voi da năvală
Calare p'unu armăsarū,

Arogantu și plinu de fală
Ca unu mare călușiaru.

*

Adi în tără eū portu nume
De potaiă germanescă :
Vestea mi s'a dusu în lume
De iubire jidovescă.
Imi dicu a lui Bismark slugă,
Alți alu lui Wilhelmu tocă :
Fiă-care, toți îndrugă
Si vorbescu d'alu meu norocu.

Opoziția mă face
Bătușul celu mai mare.
Adevărul e că 'mi place
Să vădu jugulă pe spinare,
Caci nu 'i vorba de Prusaciu
Ce atâtă ū iubescu :
Proștiu de Români, săraci,
Suferu totu ce eū voiescu!

De aceia în placere,
In estase și 'n deliruri,
Da din mâni și din piciere
Cerendu biruri peste biruri,
Si, cu banii ce vinu ghiata
In flamandu'mi posunară,
Petrecu, jocu ca uă paiață,
Ca unu mare călușiaru.

*

Cându viaje costătore
Intreprindu adesea 'n tără,
Séu pe Dunăre vapóre
Fugă ca vîntu de primă-véră,
Si mă ducu în susu pe undă,
Din cotro amu fostu adusă,
Incepe să mă patrundă
Unu fioru cumplită, nespusă.

Căci imi pare că puterea
Printre degete imi scapă,
Si, voindu să 'necu durerea
Ce mă arde și mă sapă,

Imi convocu lingusitoru
Le dică să intimideze,
Să bată, ca 'mpilătorii,
Să 'nchiidă, să tortureze.

Astă-felu, după a loru urmă
Portu numiri îngrozitoare,
Si, cându lumea vine turmă
Ca să'mi cađă la piciore,
Eū ū rîdă cu nepăsare
Ca violenă și iuschiuzarū,
Caci eu suntu aci mai mare
Si mai aprigă călușiaru;

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 19 Cheftiori. 1873.

Ne voră da iertăciune puterile străine déca nu ne vomu ocupa astădi de dumneloru : ne-o fi permisă și nouă să simu uă data nepolitică către Evropa, spre a ne împlini détoria către uă autoritate însemnată, morală și cinstită, către primăria capitalei.

Da, domnilorū cetăteni, desculți său în călătaři, descepți său adormiți, inimoșii său nepăsători, da : e vorba despre cea mai morală, cea mai onestă, cea mai nepătăță comună din tără, unde nici-uă-data nu se facu hoții... fară soțu, unde nici-uă-data banii nu se răspescu fară scirea membrilor, unde în fine domnește cu răsfățare aceiași regulă și ordine pe care o vedetă pretutindeni.

Laudată și proslavita 'n Cămară, onesta oraă municipalică rămăsește stirbă de totu, abia cu 8 colți în gură, în cătu era nevoită a 'nghiți nemestecate veniturile orașului. Multe laude și tămăieru fu urșită să'sti audă din partea opoziției, asia hodorogă cum ajunsese, deru și multe mustrări de la gazetele seriose ale prostatuitelor săle, cum e de pildă a lui Basarabescu.

In sfîrșit, facu ce facu și ești din ieră cum putu, mai multă cădătura și spetită, de cătă viorie și tépénă.

Cu primăveră însă n' o putea duce ca cu ieră : primăveră vină zarzavaturile, vină pomele, mieri etc., și trebuia să facă ce-o face ca să și completeze dinții.

Spre acestu scopu cherama facu unu apelă călduroșu la cei mai buni și mai cunoscuți dentiști din București, între care vomu pomeni pe Popa-Tache, pe Pitpalacu, pe Chipiliu, pe Tase Scortejanu, pe Giambașiu, pe Hamalău, pe Căinaru, pe Tatăraru, pe Ghețu; și chiama într-unu consultu doctoricesc și, după loru otarire, se și dete 'n cunoșință lumii că cădătura are să se reîntinerescă prin adausulă a încă 9 dinți, cu care să rödă și părul de pe capul iubitoru sei contribuabili.

Multă nu trecu, și operațiunea — cum dice și gazeta lui Basamacescu — se facu 'n vîlegă, adică față și cu cătă-va marturi.

Colegiurile se intocmiră, ca nisice camere 'n care să se savîrșescă comedia; urnele se scosera la față locului ca nesce lighiéne în care să se arunce hârtiele, eră meșterii dentiști străluciră prin falnică dumneelor presință.

Să nu cum-va să se mire óre-cine că' numimă dentiști : poreclă și meseria mai nemerita nici că li se pote găsi alta, pentru că pe d'ua parte suntu fórte meșteri să scotă măselile și dinții alegătorilor stacojiu, fiă cu ghiontul, fiă cu toroipanul, fiă acele măsele sănetose său gaunose, eră pe d'alta parte, cândă înhață cu dinții câte uă slujbă, câte unu ciolanu, câte uă gâscă de jumulită, apoi sciū să se pôrte ca nisice voinici.

Operațiunea déru începu și, până la 12 césuri din diua ântăia a alegerii, 15 Maiu, măselile cheramei erau deja și plămădite.

Pentru că énsă nu cum-va medicina legală să găsească vr'ua lipsă de regulatitate în acăstă procedere chirurgicală, dentiștii noștri cei pricepuți, indenunăți de stărostele celu chioru, pălmuitul din foierul teatrului, avură recursu și la óre-care formalități.

Astă-felu dumneelor, cu ajutorul cinstișilor epistați, se agonisiră de căte-va dovedi care, la 'ntemplare de nevoie, să pote declara chiaru cu jurămēntu că' luată parte la alegeri și că' votată în deplină ordine său mai bine «cu duhulă blândetii» cum dice Popa-Tache.

Astă-felu cătă-va creștină pravoslavnică veniră să și împlinescă porunca ce li se deseșe și, în nevinovăția loru, ținură acestu dialogu :

— Ce să facemă noi aci?
— Iaca să votați pe membri comunei.
— Apoi de! să ne gândim.

— Aș, să vă mai gândiți! De ce atâtă ostenelă pentru unu lucru atâtă de simplus? Uite : d. ipocomisară și cu chir Négu a avută bunătate să vă și scrie voturile. Băgați-le 'n urnă, căci e plină.

— Așa? Apoi atunci la ce ne-ați mai chiamată? Era mai simplu să faceți dumnevoastră acăstă trăbă în locul nostru și să ne fi trecută ca votanți.

— Se putea să asta, déru e mai bine să 'ndeplinimă uă formalitate, să nu se dică că tóte voturile le-amă dată căte 200 de omu.

Operațiunea — ierăști pentru formaliz-

tate — se susține că durată două dile : lucru fórte de prisosu, căci de la jumătatea celei d'antai era și terminată.

Déru ce să dicem? Bine-rău, lucrul să 'ncropită, dintura să regulată, măselile său puștu la rându, său plumbuit și dilele astea să ascpta să se puie definitiv în gura comunista.

Déru ia să vedemă de ce calitate suntu aceste măsele?

De la începutu nu vomu da tîrcolă vorbei, ci vomu declara că suntu tóte găunose!

C. Brăilenu — măsea careia său pușu nici mai multă nici mai puțină de cătă 2478 picături de plumbu — e cunoscutul boier-nașu căruia răposatul Vodă-Cuza, prin organul prietenului său Barbu Cătărgiu i-a pusă uă gosogoea pecete dreptă în frunte.

Pe vinărarul B. (orțosu) alu lui Vladu-lani ilu cunoscă toti tîntarii, pentru că să fi dobândită de la spontaneul și patrioticul avântu alu norodului 2420 voturi și jumătate.

Să vă recomandăm și pe cei-l'alți?

Conu Costică Vale-de-anu a 'nhățătu 2276 și jupinu Tache Lăiețu 1764. Mare certă între acești două giubelii :

— Pentru ce tu să ai mai multe voturi de cătă mine?

— Déru ce'ți păsa tie? Ce, eu mi-le amu facută? Intrăbă pe a de le-a scornită!

— Pré bine, déru de ce să primesci tu ca să ai mai multe?

— Ei, apoi te-ai obrăznicită!

— Cum m'amău obrăznicită?

— Firesce : tu d'abia de ieri alaltaieri ești la mașanu, pe cândă eū... Fă și tu ce amu facută eū pentru patrie și pentru capitală, și vei ave și tu totu atâtea voturi.

— Of! pricopsitule. Déru cine te cunoște pe tine 'n capitală? Celu puținu pe mine totu mă și sci de pe la alegeri.

Si astfelu, din vorba 'n vorba, gălăceava e gata, în cătă s'ară prăpadi cineva de risu ascultându-i. Bătaie însă nu s'a facută, căci amândouă și'au netedită perciuni, celu d'antai și-a pusă măna pe chelie și pe barbă ca unu rabinache, celu d'ală doilea și-a rosu unu firu de mustață și — tușindu în basmale roșii ca săngele de iepure — au plecatu spre ospelul comunale gongăindu :

Multe posne amă văduță,

Multe ieră amă și facută,

Déru ca astă ba, ba, ba :

Hop-sa-sa!

Cătă despre moralitate și onestitate, dați-ne voie se trecemă asupra acestui capitolu, căci la din contra s'ară supăra pităru Alecașche «nevredniculă» și surghiu-nitulu.

In fine capitala a mai alesă și pe chir Nae sin Ión-iadeșiu. Acestu Ión-Iadeșiu e Stefanache, căci nu puteau alege pe Băcanul, în considerațiunea drăgălașelor sele mărturisiri facute ca dipotău în cămară despre chipul celu nostimă cu care boierii comunali metahirisescă banii norodului bucurescenii.

Intrebarea putea fi : cumu era să mai pote sta unulă lângă altulă d'alde Rădetotu-anu, d'alde Disu-secu, d'alde Corlată-săca, d'alde Papă 'ngălu, d'alde Rac-cu-côte, etc., alături cu chir Nae, care i-a facută pungași și hoți? Prin urmare ori chir Nae trebuia să demisioneze, ori cei-lalți : său să se bată 'n duelu, după moda dilei, său să se tragă 'n judecată, căci

de sicură chir Nae i-a calomniată intocmai cum dice d. Millo :

Déca din a loră prostii
I-a surprinsă cu mâna 'n sacă
Apoi cu obrăznicia
Pungași, hoți, tâlhari și facă!

Acăsta e situațiunea municipală și istorica operațiune chirurgicală prin care cherama de Comuna isbuti, fără a mai visita stabilimentele de pompe funebre pentru răposare, să și alcătuiescă nouă măsele pentru măcinarea averii bucurescene.

Apoi, déca nici astă nu vă place, sănătate de la golătate, căci, ca despuieți, veți veni voi pe urmă!

POESIA SI PROSA

Năptea aduce recore. Aripele măngăiose
Ale vîntului vîratecă cu şoptiri melodișe
Farmecă totă simțirea unu june visătoră.
Luna, pe bolta senină, și vorbesce de amoră,
Să, cu tainicu limbagiu, numai de sufletu simțită,
Ii dice astă cuvinte din stelatu infinită :

— Viela tea este uă flóre. Renăscăndă primă-véră
E a anului junețe. Rouă ce pică pe séră,
Candidele mele rađe, profumul îmbătătoru,
Melodie ce cântă unu zefiru tremurătoru,
Avântul și poesia ce inspiră și răpesce
Uă animă ce palpită, uă animă ce iubescă,
Nu te face să audă vocea întregului firmamentă
Ce te 'ndemnă să guști viela unu astfel de moment?
Uite : stelele și arătă mă de vieturi ca tine,
E durata limitată a visărilor divine;
Suspinele ce esală peptul tău înduioșiată
Suntu ecoul fericirii ce mereu ai invocată.
Aide : profită de ele, până flórea nu se 'nclină,
Până ai speranțe d'albe, suavită, lumină!
Miedulă noptii e aprōpe : în curândă vomu fi apusă.
Noi privimă a văstră sferă : dorită și voi ce e susu !
Junele simte prin corpul unu fioru care lă agită
Să voiose să asculte răpitorea sea ispită.
Ense punga răgusită din estasă lă desceptată
Să transmite cu mănia astă discursu improvusată :

— «Ce? Tu vrei să fi ferice și, pe aripele serii,
Să te lașă în îmbătărea și în farmecul plăcerii,
Cândă eū — tristă, desolată și urită ca satanu —
Stău gălă și nu vădă față unu miserabilu banu?
Uiti că nu potă goli cupa voluptătilor dorite
Fără voia mea? Suntu fleacuri și chimerice ispite
Aspirările focoase și pornirea dă gusta
Unu nectaru atâtă de dulce fără a mă consulta!
De'i fi geniu, cu ideia potă zări chiaru nemurirea,
Déră aci, în astă vietă, nu există fericirea
Să, de nu vrei să fi stătu ce atâtă adoredă,
Cată să trăiescă, eră vietă fără mine unde vădă?
Săraculu nu și e dată de cătă numai veselia
Ce de simțuri nu s'atinge. Cându în minei săracia,
Nu găndi la dansu, la cânturi, la amoru, la desfătare:
Fi virtosu fără de voie și haici acasă la culcare!
Robă eternă ală neputinții și de toți disprețuită,
Poți muri cuă multămire : că mereu ai totu postită!
Poesia, cându stomacul și e golă și însetată?
Amor, cându cisma 'n picioare o vădă că s'a sciliciată?
Zefiru, cându pe la urechiă și totu vîjie mereu
Vijelia neaverii, lungu suspinu și oftată greu?
Aide : lasă aste mofturi și vădă ce drumu să apuci
Ca și astă septembără cu cărpeli viela să'zi duci!

Ce s'a 'ntemplată mai în urmă cititorul istoric
Înțelege ori-și-cine că deja a și ghicită.
Lăsată déru luna pe cerură, toți cătă sunteți săracuți,
Déru iubiți-o și serbați-o, milioane de avuți!

Ghedem.

CEA DIN URMĂ SPECULĂ OVREASCĂ!

Ho! nu vă posomorîți, vrîndu să'mi arătați că cunosceti îndestulă de bine tóte speculile ovreiescă! Nu, nu le cunosceti pe tóte, celu puținu pe aceia care voiescă să vă spui. Incepă déru!...

Inchipuiți-vă unu ovreiu ca toți ovreii, cu perciuni lungi plini de pufu, cu ha-

latu leșescu, și cu pôlele halatului aninate 'n brâu; cu papuci în picioare séu cu picioarele în papuci, plinu de noroiu, cu peptărașul la gât și cu unu șiru de usturoiu după gât, după tradițiunea ovreișcă, numită Moișilichi séu Avram, și cu vocea Apărătorului pe ceafă în locu de tichie.

Avram séu Moise, după ce isprăvi toté resursele speculațiunie sale cu vocea Apărător, se puse pe gânduri, se gândi, se resgândi, începu se ofteze, și, din ofstatu în ofstatu, se bolnăvi forte greut, în cătu și perduse speranța de a mai scăpa. Oftă din nou, începându a suride, de sicur pentru vre uă ideie ingeniōsă ce'i venise! Apoi strigă de două ori : — *Suurăăă, Su u u ră ă ă!*

Uă voce cam răgușită 'i respusne :

— Auđu-Avrame!

— *Su ură ă, vedî tu chi eū o să moorū!*

— Văđu Avraame, déru ce potu să facu eū, spune'mi să facu totu!

— *Su ură ă, tu mē iubesci pe mine?*

— Ei-vei, tu scii asta mai bine de cătu mine, cum scie și vecinul nostru din fundul curții.

— Bine *Suurăăă*, déca tu mē iubesci cu vecinul din fundul curții, fă'mi o placere, acum cându o să moru!

— Bine Avraame, facu bucurouăs.

— *Suurăăă*, du-te curêndu și te'embracă cu hainele tale cele frumose, scii alea cu care ai fostu imbrăcată cându erai mirésa!

— Vaide-mine Avraame, cum să facu eū una ca asta? Tu o să mori, și eū să mē gătescă ca unu mirésa?

— Déca voiū eū? Ce'ți pasă tie? Faci cum dicu eū : asta este placere alu meu celu din urmă! . . .

— Ei vei, manal meu! Tu dici că o să mori, și eū să mē gătescă cu cele formose! Ce va dice lumea, chindu mó-vedea la patul teu și tu mortu ca unu bodirloiu, vei, vei, vei!!!!

— Eh vei, *Suurăăă, Suurăăă*, tu scii că eū 'ti-amă spusu tie că Rabinulă a spusu la mine că noi Jidani chindu murimă, vine unu ingeru formosu, formosu di totu, și elu ne ia sufletul de'lă duce tocmai la raiu, și vedî tu prostă ce esci, déca vine ingerulă ca să mē ei pe mine, și eū cum suntu bolnavu și murdaru, o să'i fie scârbă ca să mē ia pe mine, și tu, care esti gâtita formosu, chindu te vede ingerulu, aşa te ia pe tine și lasă pe mine.

Vedeți, iubiți lectori, că acesta speculațiune n'o sciați, afară de unu spirituale amicu care ne-a povestit' o și nouă precum v'o povestescă și eū vouă?

Așa e că suntu pricepută Jidani?

Totu astu-felu de speculațiune voru să facă și cei de la Vocea Apărătorului. Vrându să 'și astupe murdaria, cauă spălari pentru altii, cându e sciută că la Ovrei murdaria e lasata moștenire de la moșt-strămoș.

Români aū păcatul nepăsării, déru nică de cum nu suntu murdar; ba, ce e și mai multu, sub guvernul de adi, nică în punca nu le-a mai rămasu murdarie, pentru că le-o spală elu cum se cade.

M'amă măhnită din sufletu cându amă audită
Că Joia trecentă de mine-ăi yorbîtu;
M'amă măhnită cu dreptulă, căci falșa'ți scrisore
Ce ař răscit' o chiară la urlătore,
De râdea norodulă ca d'unu popă-tunsu,
Este uă minciuna!... Ită daă déru răspunsu
Ca să scie lumea că vruțu pe furisii
Să ridi de giubele, de meș și binișii!
Ba, dăi luă séma l'ală scrisorii tonu,
Faci pe Vodă una cu her-ton Ambron
Celă ce-a păstrată cheia și a păpată banii
Cum iu papa astă-dă pe la noă gherlanii!...
Cum vedî 'ti-amă prinsu mâna virâtă în sacu
Si acum arhona 'ti-o iu da eă de hacu!

Maă anteișu scrisore-ăi o ncepă prin a spune
Că faptele nóstre nu'ți placu, nu suntu bune;
Că 'ntepămu cu ghimpă veliții boieri
Puș pe capulă terei ca nisce hingheri.
A! déru spune'mi, frate, te intrebă frățeșce,
Fără supărare vino și vorbesce
Spune fără temă cându, cum amă risu noă
De aceste lifte numite ciocoi?
Ce felu? Nu 'ti-e frică, nu mai aș rușine
D'a tea boierie, de 'ti ridi de mine?
Aă uitat-ăi óre, nu'ți aducă aminte
Că eū stăpânirea o iubii ardintă
Si pe tótă dina, plinu de veselie,
Cântamă aghiose cu filonichie?

Spune maă de grabă, cându, unde aș citită?
Că pe conu Lascără noă l'amă necinstită?
S'ară fi putută óre cându luămă folose
De la a sea mutră, subvențiuni grase,
Să simă impotrivă și să'lă necinstită?...
A!... măre pitare, ne cam domirimă.
Ne venimă d'acasa!... Esti unu moftangiă
Si aș bătută cämpă ca unu papugiu.
Făcut'ăi scrisore-ăi despecetluită
Ca să poți puterea se o daă prin sită
Si să bagă zizaniu și nedomirire!
Capulu de tivgă din a stă'anire.
E! déru ce ne pasă! Poți să totu bârfesci
Căci de stăpânire nu ne deslipesci!
Uite d'eu! o spunemă : Conu Lascărache
De și răfăiesce ca unu samurache,
Ensă, este stălpulă celă ne putredită
Ce sui ortaua unde a dorită.
Elu mai e și afa, elu e și omega;
Elu ne pregătesce calea spre Telegă
Unde, noă ciocoi, la prima suflare
A vîntului aspru, vomu lingă la sora!
Elu este în fine omulă ce iubimă,
De elu déru, 'ti-o spunemă, nu ne despărțimă!

Apo'i vinărarulă numită de bătae,
Care, lumea dice că e uă potae,
Fiindu ca ciuperca plină de strălucire,
Are multe drepturi lă nóstă iubire:
Contractele séle de pară și tărușe,
Corturi și fasole, găberă și cartușe,
Resbelele séle din Augustă în trei,
Asaltulă ce dete Costangalieă
Suntu dovedi, suntu probe de vitejii mari,
Plus bătaia dată pe la gazetari!....
Déră chir Mavroianis? Déră chir Crucioescu,
Tremurici, Hiotys și Boiu-Boerescu?
Nu rodă óre děnsii totu același osu
Din care intinde și chiară Don-Carlos?
Ei, măre pitare! amă avută dreptate,
Si amă încă multă spre a te combate,
Căci, ne-avendu ideie de cei ce'ți spusei,
Ti-ai intinsu scrisore din teiu în curmeiu,
Numă să faci posnă, să ne faci de risu.
Déră acuma fie că 'ti-amă datu răspunsu!
Ită daă déru poruncă, de ađi inainte,
Cându faci vrăua scrisore să fii mai cu minte.
Si să'ți deschidă ochii, să nu îndrăsnesci
Cu astu-felu de vorbe tă ne mai bârfesci
Căpo'i de! în urmă, ca omu deochiată,
Veî fi datu prin piață cu nasulă tăiată!

Cu supunere
Cocris.

TALMEŞ-BALMES

Ni se afirmă, că la numirea celor nouă membri comunală, ce avu locu la 15 Maiu, niscese naivă de alegători, care nu faceau parte din cadrele Popii, ară fi votată urmatoreea ingeniōsă listă de candidați :

Arhangelul Mihail.

Arhangelul Gavril.

Sfântul Niculai.

Sfântul Ioan, nu cel cu gura de argint.

Sfântul Mina.

Sfântul Haralambie.

Sfântul Costandin fără Elena.

Sfântul Atanasie și

Sfântul Spiridon, cu speranță că numai astu-felul de membri i-ară puté scăpa de ciocoii și de jafulă care cădu ca uă lepră pe capul lor.

* Apropo de numirea celor nouă membri comunală. Lipsa de spațiu ne-a impeditat să reproduce și noi lista recomandată de *Pressa* și *Diua*, pe care o aproba din băile inimii nóstre, căci nu putea fi mai bine nemerită, cu uă singură exceptiune, adică că era multă mai nemerită a se alege D. Uliș Crețeanu, în locul d-lui Galia séu Ioanides, care suntu rudă, și apoi afară de asta e singurul care după noi ară puté administra interesele comunei, multă mai abitiră de cătu D. Vlădoianu, care n'a fostu în stare să contracte nouă imprumută de 6,700,000, déru totuși i sa reservă locul de președinte pentru comisiunea intermară, la casu de disolvare. Cu toté acestea, mulțumită cadrelor, totu ne-a lăsată nă bună recompensă alegendu pe cuconul Cestică Văleanu, distu borțosul, care, ce edreptul, și cu toti din preună 17 borțosi, au capulă ca și dovlécul, numai de nu li-sără în templă vrăua nenorocire să să împedice pe bunele pavage, și cădându să și spargă dovlécul tocmai acum în timpul verii, cându nu se caută semințele de dovlécu, și cându se pune în aplicare și legea licenților spiritose. Ară fi uă mare dandana pe comună.

Prin urmaro și cu dreptu cuvenită dicemă și noi din preună cu *Pressa* și *Diua*, căci *Patria* face dușe la *Văcărești* : trăiescă noi Comunardă, aleșii săi numiți cu blagoslovenia blagoslovitului Popa Tache.

* Posnașele nóstre corespondințe ne informeză că la 16 Maiu din acestu posnașiu anu, cu ocasiunea unei anchete ce facu procurorile generale unei persoane la Turnu Măgurele, d-lui Mihail Csilofoescu Rom-nicea-nu, i-ară fi venită dambla la capu din care causă i s'a impleticită picioarele, și ducându-se să se plimbe prin grădina publică ară fi cădută josu.

Unit susțin că causa damblalei ară proveni din necazul căi produce descoperirile făcute cumnatu-lui său care ară avea multe cauza cu pricină; eră altii susțin contrariul, că D. Csilofoescu, voindu se incurageze pe vîndătorii de spiritose, ară fi hotărâtă să ia d-sea licență, ca să se pătă făli cu titlul de licențiatu în spiritose ca și Vinărarul sărmă sin Tell.

Oricumă ară fi, noi felicităm pe frații Turnenă, care au avută norocul să ală unu astu-felu de prefectu care a stăpînit csilofagii vrându acum să stăpîsească și beția, remâindu în totu județul singură roădătoră și bețoră.

Și lucrul e forte naturalu căci cineva, cându măncă, trebuie să și bea. Și nică i s'ară putea dice D-lui prefectu că D-lui din acăstă cauza e uă cădeatură, fiindu că oră ce omu, mai cu séme care voiesce să ieă licență ca D. Prefectu trebuie să cađă. Așa déru nu a fostă bătu ci licențiatu.

UNA-ALTA

Intr'uă dă unu boblețu — suntu puțini, déru în sfârșită suntu — vorbia în gura mare despre starea animelor sole unei femei care nu se multămesce dă fi frumosă.

— Ce vrei, și dacea děnsulă, iubescu ca unu nebună, anima'mi saltă, ensă nu cutesu se vorbescu, nu cutesu să pronunță pe acelă «te iubescu» atâtă de teribilă la incepută.

— Cunoști, domnule, sfinta scriptură? Ilu întrebă angerul cu ochi negri.

— De!... mi se pare că da... o camă cunoșcă.

— Ei bine asculta — și dise ea lovindu de trei oră în măsuța sea de lucru.

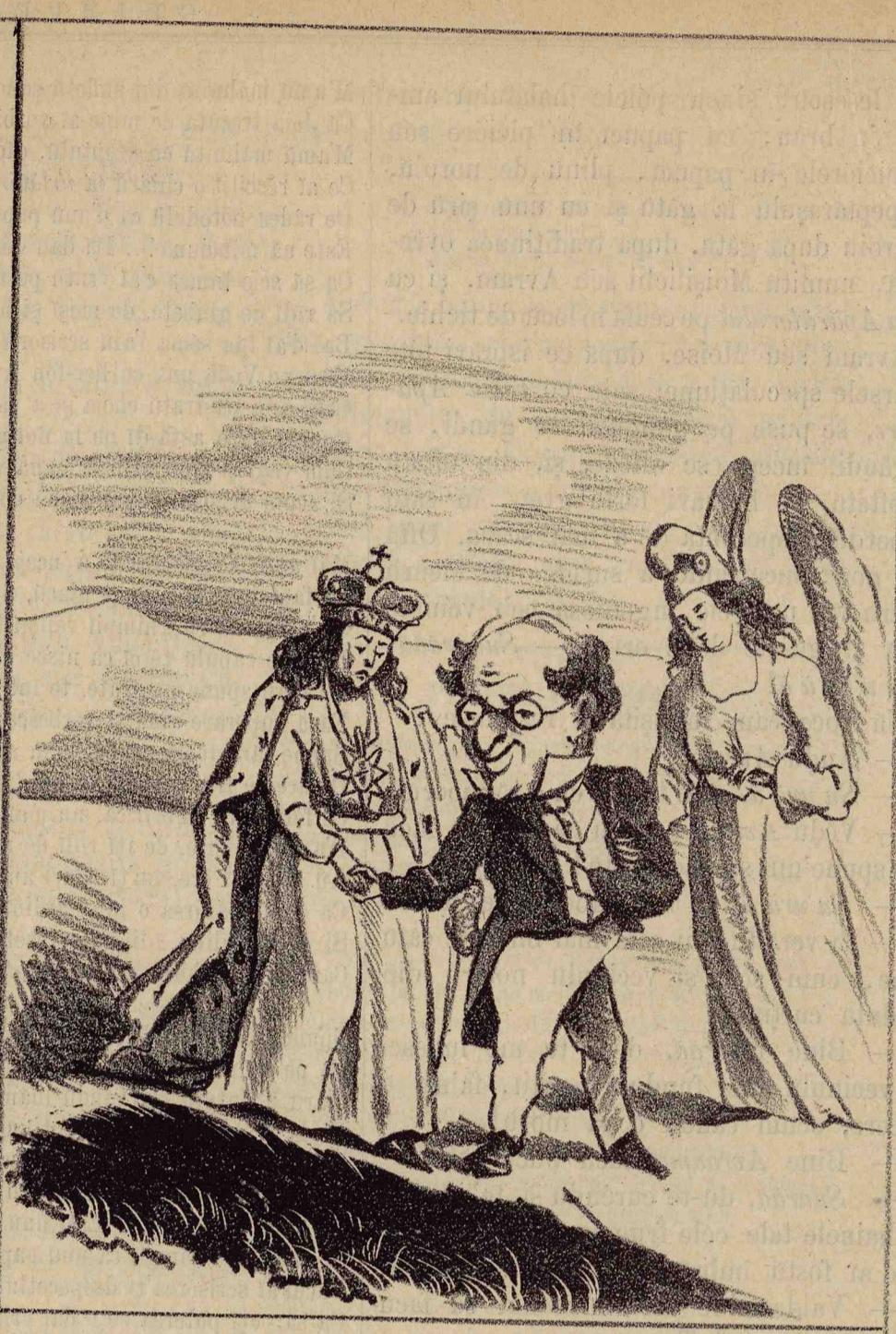
Atunci boblețul nostru, nebună de bucurie că înțelesese și elu uă dată ceva în totă vieta lui, strigă :

— Bate și ti se va deschide?

RESPUNSU

La carteia nepecetluită a pitarului Ale cache Surghiuunescu

Eū, sub iscalitulă, slugă pré plecată
La totu ce se chiamă liftă leșinătă,
Strigoii din morminte, ciocoii din Fanaru
Si Nemți din Prusia, arhonda pitără,

— Vino la mine, draga mea, prin tine mă voi face omu. Nu căuta la hărțoga asta, tu 'mă esti dragă, dărău nici pe ea n'o urăscu.

— Pe care din două să ascultă? Una e frumosă și cu minte, și alta hărțoga și cu banii! Voiu merge cu amândouă de uă data pene... voiu vedea pe care potu alege.

— Mi 'lă mâncașăriptă, hărțoga dracului!!
— Da'te 'napoī, c'apoī te străpungă și pe tine!
— Tu pe mine, și cându'?
— De nu ați, mâine negreșită!

— Ea renasce și va renasce, ca Fenicele din cenusia sea, cu totă vitejia lui Mac-Mașon.